

תת"ע 6375/12/12 - מדינת ישראל נגד מלניק וסילי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6375-12-12 מדינת ישראל נ' מלניק וסילי
תיק חיצוני: 50200859341

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	מלניק וסילי ע"י ב"כ עו"ד דוד קולקר

החלטה

בפני טענת "אין להשיב לאשמה" עפ"י סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "חוק סדר הדין הפלילי").

1. בתאריך 19.12.12 בסביבות השעה 03:09 נהג הנאשם ברכב מדגם שברולט מ.ר. 42-374-65 בשדרות הציונות פינת רחוב היוכל בראשון לציון והתבקש ע"י המשטרה לעצור לבדיקה שגרתית. בבדיקת נשיפה שנערכה לו, נמצא בגופו אלכוהול בריכוז של 580 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

2. לפיכך הועמד הנאשם לדין בגין עבירה על סעיפים 62(3) ו-64ב(א)(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה") שעניינם נהיגה בשכרות.

3. בפתחה של ישיבת ההקראה שהתקיימה בתאריך 19.3.13, בפני כב' השופט בדימוס אלי אנושי, כפר הנאשם באשמה ובתקינות של כל מכשירי המדידה.

4. בדיון שנערך בפני כב' השופט בדימוס אנושי בתאריך 8.6.13 ביקשה המאשימה להגיש תעודת בלון מעבדה ת/4 וכן תצהיר בשפה האנגלית ת/5 ובית המשפט נעתר לבקשה חרף התנגדות ב"כ הנאשם. באותו מעמד קבע בית המשפט כי הוא מקבל את תעודת הבלון עצמה כרשומה מוסדית, כפי שנקבע בעבר מספר פעמים גם בבתי משפט בערכאות גבוהות יותר.

5. חרף התנגדותו המפורטת של ב"כ הנאשם, שב בית המשפט דאז וקבע בהחלטתו מיום 19.2.14 כי תעודת הבלון תוגש ותסומן כרשומה מוסדית.
6. בתאריך 9.4.14 העלה ב"כ הנאשם טענה של "אין להשיב לאשמה". לאחר שמיעת טיעוני הצדדים דחה כב' השופט בדימוס אנושי את הטענה בהחלטה מנומקת מיום 23.4.14, שהסתמכה בין היתר על כך שמרבית טענותיו של ב"כ הנאשם בענין תקינותם ואמינותם של מכשירי "הינשוף" כבר נדחו ע"י בית המשפט המחוזי בעפ"ת 39612-02-12 יעקב ברוך נ' מדינת ישראל, (החלטה מיום 13.3.14 - להלן: "פס"ד ברוך"). לפיכך נקבע התיק להמשך הוכחות (פרשת הגנה) ליום 2.12.14.
7. בין לבין נבצר מכב' השופט בדימוס אנושי להמשיך ולעסוק בתיק והמשך הדיונים נקבע בפני. בפתח הישיבה מיום 11.3.15 טען ב"כ הנאשם שהגיעו לידי ראיות חדשות ולפיהן תעודת הבלון ת/4, שנחתה להיות חתומה בידי חברת SPANTECH LIMITED (להלן: "ספנטק"), הינה מזויפת משום שלא נערכה ולא נחתמה על ידי חברת ספנטק או מי מעובדיה, ומאליו ברור שגם אין לראות בה רשומה מוסדית.
- לאור הגילוי החדש, כמתואר לעיל, חזר ב"כ הנאשם על בקשתו שאין להשיב לאשמה.
8. מנגד טענה המאשימה כי אכן אין מחלוקת שתעודת הבלון ת/4 לא נערכה ולא נחתמה ע"י חברת ספנטק. המאשימה טוענת, בקליפת אגוז, שבמשך מספר שנים בלוני הגז משמשים לכויל "הינשוף" סופקו למשטרת ישראל ע"י חברה אנגלית אחרת בשם SCIENTIFIC AND TECHNICAL GASES LTD (להלן: "אס.טי.ג'י."). באמצעות ספק ישראלי. חברת אס.טי.ג'י. היא זו שערכה את הבדיקות ועובדיה המוסמכים לכך הם שחתמו על תעודות הבלון, לרבות ת/4 תוך עשיית שימוש בשם המסחרי "ספנטק" עפ"י הסכם שנערך בין שתי החברות האנגליות.
9. להשלמת התמונה יצוין כי בתאריך 13.7.15, הגישה המאשימה, בהסכמת ב"כ הנאשם את ת/16 שהינו אישור נוטריוני לתרגום מכתבו של מנכ"ל חברת אס.טי.ג'י. המסביר על הקשר בין החברות, ת/17 שהינו אישור נוטריוני לתרגום התצהיר של סמנכ"ל המכירות של חברת אס.טי.ג'י., שנחתם בקונסוליה הישראלית בלונדון ות/18 שהינו אישור נוטריוני לתרגום חוות הדעת של מנכ"ל חברת אס.טי.ג'י. יצוין כי ב"כ הנאשם הסכים להגשת מסמכים אלה כראיה לעצם הגשתם בלבד ולא כראיה לנכונות תוכנם.
10. ההכרעה העומדת לפתחי בתיק זה, ובטענה הספציפית "אין להשיב לאשמה", היא בסוגיה של אמינות הכיול של מכשיר המדידה הידוע בכינויו "הינשוף". ב"כ הנאשם כרך סוגיה זו בעניינים של מינהל תקין, וטען, בכישרון רב, כי הדברים שלובים זה בזה וכי ללא שקיפות מלאה בנוגע לפעילותה של החברה האחראית לאספקת בלוני הגז המשמשים לכויל "הינשוף", לא ניתן לייחס לבלוני הגז ולתעודות הנלוות להן חזקת אמינות.
11. אינני מקבלת טענה זו. לטעמי, וכפי שאפרט להלן, כשם שעומדת כיום למכשיר "הינשוף" חזקת

התקינות, או בשמה האחר "חזקת האמינות (רע"פ 8137/07 גורן נ' מדינת ישראל - להלן: "פס"ד גורן"; עפ"ת 25457-04-10 מדינת ישראל נ' עוזרי - להלן: "פס"ד עוזרי") כך עומדת לו כיום חזקה בעניין תקינות הכיול, או בשמה האחר "אמינות הכיול" לפחות מאז פסק הדין שניתן ברע"פ 9831/11 נעם שרביט ואח' נ' מ.י. - להלן: "פס"ד שרביט") ובפסיקה שבאה בעקבותיו, שרובה ככולה קבעה כעובדה את אמינות הכיול של "הינשוף" והטילה על כתפי הנאשם את הנטל לסתור אותה.

12. על אמינות הכיול של מכשירי "הינשוף" מלמדת בין היתר תעודת הבלון המעידה על ריכוז הגז בכל בלון שמשמש בתהליך הכיול. למרות החשיבות הרבה שיש לנתונים המפורטים בתעודת הבלון, קיימת עדיין מחלוקת פסיקתית בשאלה אם יש כלל חובה לצרף כראיה בכל תיק שכרות את תעודת הבלון ואת טופס הבדיקה התקופתית. עמדה על כך כב' השופטת הבכירה נגה אהד בפס"ד ברוך לעיל, והוסיפה כדלקמן: "אני סבורה כי תעודת הבלון היא חומר חקירה שאין חובה להגישה כראיה. כך דעתי גם בנוגע לתעודת עובד הציבור אודות הבדיקה התקופתית שנערכת לכל מכשיר ומכשיר. יחד עם זאת, בשונה אולי מהתבטאויות קודמות, אני סבורה שעל התביעה חלה חובה לצרף מסמכים אלה, הן את תעודת בלון והן תעודת התקינות כחומר חקירה **ולמעמידו לרשות הנאשם לעיון** (ההדגשה במקור - ר.ו.). ולוודא כי נערכה בדקית תקינות במועד, כי ערך הבלון (המצוין בתעודת הבלון) הועתק נכון על ידי טכנאי בעת ביצוע בדיקת הכיול התקופתית, וכי המכשיר נבדק כראוי ונמצא תקין. **ככל שיש לנאשם, לאחר שעיין הן בתעודת הבלון והן בטפסי הבדיקה התקופתית, טענה קונקרטית כגון ליקוי או חשש לחוסר תקינות המכשיר, וזאת להבדיל מכפירה כללית וגורפת, רשאי הוא לזמן את עורכן כעד מטעמו**" (ההדגשה שלי - ר.ו.).

13. גם כאשר מוגשת תעודת הבלון כראיה, אין משמעות הדבר כי עורך התעודה צריך בכל פעם להתייבב בבית המשפט ולהעיד על תוכנה, וזאת מאחר שבפס"ד שרביט לעיל הוכרה תעודת הבלון כרשומה מוסדית, כמשמעותה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א - 1971 (להלן: "פקודת הראיות"), שהגשתה מהווה חריג לכלל הפוסל עדות שמועה.

כנגד קביעה זו מעלה ב"כ הנאשם טענה של אי תקינות מינהלית, שנובעת לטענתו מכך שבלוני הגז מיוצרים וממולאים ע"י חברה אנגלית אחת (חברת אס.טי.גי'), בעוד שעל תעודות הבלון מופיעה שמה של חברה אנגלית אחרת (חברת ספנטק), שאין חולק שאין לה ולעובדיה כל מעורבות בתהליך הבדיקה של הבלונים.

14. הניסיון של הסניגור לערער את אמינות "הינשוף", ובמקרה דנן את אמינות הכיול של המכשיר באמצעות טענות של אי תקינות מינהלית איננו חדש. טענות מסוג זה הועלו כבר בפס"ד גורן ובפס"ד עוזרי לעיל, ונדחו על ידי בית המשפט שקבע כי עומדת להליך קליטתו של "הינשוף" בישראל חזקת התקינות המינהלית (ר' פס"ד עוזרי, שם בסע' 50). כך גם בענייננו, הטענות המינהליות הראויות כשלעצמן, ועוד אתייחס לכך בהמשך, אין בהן כדי לערער את אמינותו של "הינשוף" כמו גם את אמינות הכיול.

15. טענתו של ב"כ הנאשם כי בלוי הגז מיוצרים וממולאים עבור משטרת ישראל ע"י חברת אס.טי.ג'י מאנגליה, אין בה כל רבותא שהרי עובדה זו הוכרה בפסיקה לפחות מאז עפ"ת (מחוזי - ת"א) 31798-12-10 רודיטי נ' מדינת ישראל (להלן: "פס"ד רודיטי") ולא נמצא בה כל פסול.
16. באשר לטענה כי לכאורה אין זהות בין יצרנית בלוי הגז (חברת אס.טי.ג'י) לבין החברה ששמה מופיע על תעודת הבלון (חברת ספנטק) הרי שגם לכך ניתן מענה בפס"ד ברוך לעיל, שם נקבע כי "השם" "ספנטק" הוא סמל מסחרי לבלוי הגז המיוצרים עבור היבואן הישראלי על ידי חברת STG, וזאת בהסתמך על מכתבו של מנכ"ל אס.טי.ג'י - ת/16.
17. כאמור לעיל, טען ב"כ הנאשם בתאריך 11.3.15 כי תגלו לו ראיות חדשות לפיהן תעודת הבלון ת/4 מזויפת וכי חברת ספנטק לא הוציאה אותה מעולם ולא חתמה עליה וכך גם לגבי מי מעובדיה. לטענת הזיוף ניתן מענה בפס"ד דינה של כב' השופטת דליה ורד בתת"ע 96-12-11 מ.נ' נ' הקן (החלטה מיום 29.6.15), שם נקבע בהסתמך על מכתבו של מנכ"ל אס.טי.ג'י (ת/16 בעניינו) כי חברת "אס.טי.ג'י" היתה רשאית להשתמש בשם המותג "ספנטק" וכי עצם השימוש בשם המותג "ספנטק" נעשה בסמכות ובהרשאה כאמור מטעמה של חברת ספנטק". דברים אלה שרירים וקיימים גם בעניינו.
18. טענה נוספת של ב"כ הנאשם היא שתעודות הבלון ת/4 ות/12 שעליהן מופיעים שמה ותחילתה של חברת "ספנטק" לא יכולות להיחשב כרשומה מוסדית מאחר שלא הוגשו ע"י חברת אס.טי.ג'י, שהיא היצרן של אותם הבלונים. טענה זו התקבלה לאחרונה בשני פסקי דין שניתנו בבית משפט זה ע"י השופטת לאה שלזינגר-שמאי, האחד בתת"ע 1421-10-12 מדינת ישראל נ' שמחי אברמוב - להלן: "פס"ד אברמוב", והשני בתת"ע 2188-07-13 מדינת ישראל נ' שמחי איתם - להלן: "פס"ד שמחי" מהטעם שהמאשימה לא קיימה את הוראות בית המשפט העליון בהוכחת הרשומה המוסדית "...שהוגשה שלא ע"י היצרן של אותו בלון, שעליו היא מסתמכת..." (ההדגשה שלי - ר.ו.).
19. בכל הכבוד, אני סבורה כי המסקנה המשפטית אליה הגיעה כב' השופטת שלזינגר-שמאי בפסקי הדין הנ"ל מבוססת על מצג עובדתי מוטעה, שלפיו יוצרו בלוי הגז ע"י חברה אחת ואילו תעודות הבלון ניתנו ע"י חברה אחרת ולכן התוצאה הסופית אליה הגיעה בפסקי הדין הינה לטעמי שגויה.
20. האמת היא, וכך מודה גם ב"כ הנאשם, כי כבר מזה מספר שנים בלוי הגז המסופקים למשטרת ישראל הם מתוצרת אס.טי.ג'י ולא ספנטק. אס.טי.ג'י. היא אפוא האחראית הבלעדית הן לבלונים והן לתעודות המעידות על תקינותם. חברת ספנטק, שהיא חברה עצמאית, איננה בודקת את בלוי הגז הנ"ל ואינה מפיקה את תעודות הבלון עבור חברת אס.טי.ג'י. וכל מה שנעשה בשמה בעניין זה הוא באחריותה של חברת אס.טי.ג'י. מתוקף היותה היצרנית והממלאת של הבלונים, וההסכם בין שתי החברות שהעניק לחברת אס.טי.ג'י. את הרשות לעשות שימוש בשמה של ספנטק לצורך הוצאת תעודות הבלון.

21. יתרה מזאת, גם הקביעה העובדתית של כב' השופטת שלזינגר-שמאי, בסע' 9 לפס"ד איתם, שבעבר ניתנו תעודות הבלון ע"י חברת אס.טי.ג'י. (וזאת על סמך האמור בסעיף 4 לפס"ד רודיטי) מוטלת לטעמי בספק רב לאור מכתבו של מנכ"ל חברת אס.טי.ג'י. (ת/16) שממנו עולה במפורש כי כבר ביוני 2007 רכשה חברת אס.טי.ג'י. את שם המותג "ספנטק", וזהו השם שבו היא עושה שימוש שגרתי ושוטף לצורך הוצאת תעודות הבלון עבור משטרת ישראל.
22. בנסיבות אלה ובהסתמך על הפסיקה אני קובעת כי בשלב זה אמינות הכיול של הינשוף היא כאמינות המכשיר עצמו וכי תעודות הבלון ת/4 ות/12 הן אכן רשומה מוסדית כמשמעותה בפקודת הראיות.
23. בהחלטתי לעיל אינני מתעלמת מאמירת בית המשפט העליון "בפס"ד שרביט שלפיה "בתיקים בהם תתעורר בעתיד מחלוקת דומה, מן הראוי כי התביעה תבחר להוכיח את התנאים הנדרשים בפקודה להוכחת קבילותה של הראיה המוסדית בדרך הרגילה, בתצהיר שיוגש מטעם היצרן, ובמידת הצורך בהבאת המצהיר לחקירה...". כפי שעולה מהחומר שהובא בפני, המדינה לא יישמה עד היום הערה זאת כלשונה, אף לא במקרה אחד, אך בכך לא היה כדי לפגוע בקבילותם ובאמינות של תעודות הבלון בכל אותם מקרים שבהם אמינותן הוכרה בספק (ר' עפ"ת 44078-08-14 בן לולו נ' מדינת ישראל ופס"ד ברוך לעיל), פרט להחלטות שפירטתי לעיל (פס"ד אברמוב ופס"ד איתם), אשר הסתמכו על עובדות מוטעות.
24. במקרה דנן, וכאמור לעיל, הגישה המאשימה כראיה את התצהיר ת/5, שהתקבל ע"י כב' השופט בדימוס אנושי, חרף העובדה שלא מדובר בתצהיר קונסולרי וכי שמו של עורך התצהיר אינו מופיע ברשימת עדי התביעה. בנסיבות אלה אינני מייחסת לתצהיר משקל כלשהו לעניין תוכנו אלא מכירה בו כראיה לצורך הגשתו בלבד. יצוין כי בכך די היה כדי שב"כ הנאשם יעמוד על הדרישה לחקור את המצהיר חקירה שכנגד, אולם הוא בחר שלא לעשות כן. ולא למותר לציין בהקשר זה שבפס"ד שרביט נאמר גם שבמקרה שהמצהיר יוזמן לחקירה שלא לצורך "עשוי המזמין לשאת בעלות שתהא כרוכה בכך".
25. כידוע, הטענה כי אין להשיב לאשמה תתקבל רק אם אין בראיות התביעה אפילו "הוכחה לכאורה" לאשמתו של הנאשם ולשם כך די בראיות דלות ובסיסיות שמשקלן אינו רלוונטי (סדר הדין הפלילי, יעקב קדמי, מהדורה מעודכנת - תשס"ט (2009) חלק שני, עמ' 1444-1448).
- לאור קביעתי לעיל, לגבי אמינות הכיול של מכשיר "הינשוף", כפי שהתקבלה ואושרה בפסיקה, יש במקרה דנן, ולאחר שנשמעה פרשת התביעה בלבד, די ראיות לכאורה כדי להביא להרשעתו של הנאשם. לפיכך, אני שבה ומאמצת את החלטת כב' השופט בדימוס אנושי מיום 23.4.14 אשר דחתה את טענת הנאשם שאין להשיב לאשמה.

26. יחד עם זאת, חשוב להבהיר כי קביעתי לעיל לגבי אמינות הכיול של מכשיר "הינשוף", איננה גורעת מטענות ב"כ הנאשם לגבי אי סדרים מנהליים בכל הנוגע לקליטת בלוני הגז ותעודות הבלונים ע"י משטרת ישראל. אמנם ב"כ הנאשם השתמש שלא לצורך בביטויים קשים וחריפים כנגד התנהלותה של חברת אס.טי.ג'י. והעומד בראשה, אולם פרט לכך יש טעם רב בטענותיו של עו"ד קולקר, שאותן מן הראוי כי המאשימה והמשטרה, ואם יהיה צורך בכך גם גורמים חיצוניים, יבדקו באופן יסודי ולעומק.

ראויות במיוחד לבדיקה השאלות כיצד נבחרה ואושרה חברת אס.טי.ג'י. לספק הבלונים למשטרת ישראל ומדוע חברת אס.טי.ג'י., שמספקת את הבלונים בשמה שלה, אינה מספקת בשמה גם את תעודות הבלון, כפי שניתן היה לצפות מיצרן סביר, ומדוע הסדר זה ייחודי דווקא לישראל.

27. לאור כל האמור אני דוחה את הבקשה כי אין להשיב לאשמה.

28. קובעת להמשך הוכחות ליום 11.1.16 שעה 9:00.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ה, 10 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.